

Verantwoord fokken

(Door Bob Swartberg)

Het doel van verantwoordelijk fokken is vanzelfsprekend het verbeteren van het ras en de het doel wat men voor ogen heeft te bereiken.

Meestal heeft dat te maken met uiterlijke kenmerken het kan ook zijn dat men het in het karakter iets wil verbeteren hoewel dit ook vaak te maken heeft met de aandacht die een dier heeft gekregen in het socialisatieproces.

In de meeste gevallen gaat het du om de uiterlijke kenmerken en daarop wordt dan ook meestal de toekomstige vader van het nest uitgezocht.

Er zijn verschillende vormen van selectie mogelijk bij die keuze.

Een van die vormen heet *LIKE TO LIKE* breeding (het fokken met GELIJKEN).

Hierbij zoekt men naar een kater die veel uiterlijke kenmerken overeenkomstig heeft met de poes en men wil daar dan mee bereiken dat het toekomstige nest veel overeenkomst heeft met de ouders en dus zeer homogeen (gelijk uitziend) zal zijn.

Een andere vorm is het kiezen van juist twee compleet tegenovergestelde types waarbij men hoopt dat de fouten van bijvoorbeeld van de moeder door de vader worden gecompenseerd.

Deze vorm noemt men *MATING OF UNLIKES* (het fokken met ONGELIJKEN).

Aan deze vorm kleven wel een aantal nadelen daar het ook mogelijk is dat juist de slechte kenmerken van de moeder En de slechte kenmerken van de vader in het nest naar voren komen. Aangezien het de bedoeling is met het fokken om te verbeteren is dit dan geen verbetering maar eerder een verslechtering of stilstand.

Regelmatig komt het voor dat nog onwetende toekomstige fokkers een kitten kopen dat naar later blijkt in het geheel niet voldoet aan de rasstandaard.

Vaak kiest men in zo'n geval dan een kater die zo veel mogelijk voldoet aan de rasstandaard en waarbij men hoopt dat de kittens een verbetering zullen zijn t.o.v. de moeder.

Deze vorm van selectief fokken noemt men *UP GRADING* (opwaarderen).

Het verdient echter aanbeveling om zodanig te fokken dat een nest over het algemeen een goede kwaliteit heeft en niet dat er bijv 2 kittens uitgesproken slecht zijn en 3 matig en 1 goed.

Zelfs als het ene goede kitten wordt aangehouden is de kans groot dat deze de veel minder goede kwaliteiten van de andere kittens weer doorgeeft aan het nageslacht.

Het gevolg is dan dat men weinig voortgang maakt in de verbetering van de kwaliteit wat wel de doelstelling zou moeten zijn van een goede fokker.